

פרק השבע על פי הנתייבות שלום

כ' תצא

כ' תצא למלחמה על אויביך

ג' גנאה ג'ינו הנך, ג'ין וגיאנא גיאזע, **ה' עולם שאט עירר תפקייד שלבונן נשלח לעולם לא תיכון. ועל הגוקודה הזאת שהוא עירר תפקייד בעולמו נאמר כי תצא למלחמה על אויביך, וכדאי בסופה ק שא"א לכובש את האויב המוחוד של האומות רך ע"י מסירות נפש, ע"ד היוציאים למלחמה שיזוצאים על מנת למסור את נפשם, כמ"כ במלחמות היצור, במלחמה על אויביך, שהוא גוקודה המוחודת זאת שצורך לתוךן, צריך לצאת למלחמה עליה **ו' במסירות נפש.****

והשליחות של יהודו בעולם היא לאו דוקא בענייני איסור, אלא גם בדברים המותרים, וכמש"ב רשי' בענייננו, במלחמות הרשות הכתוב מדבר, ופירושו צדיקים דהינו והמלחמה בענייני רשות והיתר, כי השליחות העילונה היא אפילו במותר. וכמ"ש הרה"ק ר' מנדר מושיעבך וע' בערי הארץ של הנהגה גשימת אפילו בדברים המותרים שהיהודים נהגה היה נרגן מפריד אלף, כי כל דבר גשמי אף המותר אם איןנו עושרו לשם מצווה והר' בכל אשר שנא **ה' אלקיך שעירר עבירה אה"כ נסנה בו רוח שוטה.** והוא מפריד בין יהודי להשי"ת. **ו' איזאת בתורת אבות** הוא מלחמה על אויביך, ועל זה נאמר כי תצא למלחמה, שאתה תפוח במלחמות, כי אם תמתין עד אשר יבא עמלך וכבר נסנה הרוח שוטה שוב לא תוכל לשולט. רק כי תצא למלחמה על אויביך ואנתנו **ו' אלקיך בידך.**

וראית בשבי האשפת תורה וגוו'. **ב'ean מלמדת** התורה עוז, שום אם יהודי ניצח את היזה"ר בקרב הראשן לבלי יהושוב שמעתה הוא כבר בטוח בנצחונותיו, אלא גם לאחר שננתנו ה' אלקיך בידך **ג' נתנים לו עוד נסין, ממש"ג בהמשך וראית בשבי אשפת תורה וגוו' וכל הפרשה, שאחריו שניצח בנסינו אחד נתנים לו נסין שני. וכדיותה באמור עניינים (פר' וארא) על מאחו"ל עשרה נסינות תנשנה אברם אבינו, דכם"כ כל יהודי ציריך לעבר בימי חייו עשרה נסינות. שכח היו של יהודי רצופים נסינות החיים, וע' נאמר כי תצא למלחמה, שתדע כי מעת בראש השנה, באיזה אופן עובד יהודי להשי"ת, אם כבניהם בבן של חוץ לעשות נחת רוח לאביו, או כעבדים שעבדים רך מיראה. ואמנם מי שהוא בבחיה **ה' שליחותם בעולם היא להלום הביצר בחייב** בכאיסור.**

וזהו אמרו כי תצא למלחמה, שתדע כי מעת יציאתך לעולם מוטלת עליך שליחות עילונה למלחמה על אויביך שעבורה באט לעולם, ובכל עניין שבא לנו ציריך יהודי לדעת תפקייד שהוא למלחמה על אויביך. וכבראש השנה שככל הבריאה עומדת למשפט ודינם כל צורי קדם ואם יש עוד צורך בקיטופים אם לאו, הרי על היהודי במינוח ובמשפט **ו' כפול, הן הדין בתרן כללות הבריאה, אם מתמלאת על ידו הכוונה העילונה בבריאותו, ונוסף לה הדין הפרטיש שדרנים אותו בתור בעל בחירה האם הוא בוחר ועשה כרצין ה' למלא שליחותו עלי אדמתו.**

וזוד מזורמו באמורו כי תצא, שהיוצאה למלחמה זאת עלי לצעת מעצמו לגמרי, הינו שייצא מכל מציאותו ותשחרר משביעיותו ומכל תוכנות גפשו, כל' הרמב"ם (הלא מלכים פ"ז הט"ו) על היוצאה למלחמה, שישים נפשו בכפו ולא יירא ולא יפחד ולא יחשוב לא באשותו ולא בבניו אלא ימזה וкорונם מלבו ויפנה מכל דבר למלחמה. והוא הדין ביזא למלחמת היזר, שציריך לצעת מכל מציאותו ושביעיותו ומכל תוכנות גפשו. יש אנשים היוציאים למלחמה וזה עם טבעו ותוכנות נפשם, שרוצים להכנייע האויב בthon והמציגות שנמצאים בה. אך התורה מלמדת כי לנצח במלחמה זו או אPsi'ר רך ע' כי תצא, שייצא לגמרי מכל מציאותו, ע' שישים נפשו בכפו ויפנה מכל דבר למלחמה כל' הרמב"ם.

כי תצא למלחמה על אויביך וננתנו ה' אלקיך בידך ושבית שביו. המפרשים עמדו על הלשון כי תצא למלחמה, שהיל' כי תלחם באובייך. וכן י"ל מד"כ על אויביך ולא כתיב על אויב, שימוש על האויב הידוע. כן צ"ב אומרו וננתנו ה' אלקיך בידך מה עניינו לפרש פ"ת, שלזרוך העניין היה די באומרו כי תצא למלחמה על אויביך ושבית שביו.

הענין, הנה בפרשיות אלו שקורין בחודש אלול נאמר ג' כי תצא למלחמה, פרשת כי תצא למלחמה על אויביך וראיית סוס ורכב גו', בסוף פר' שופטים, וכואן כי תצא למלחמה על אויביך וננתנו ה' אלקיך בידך, ולהלן כי תצא מהנה על אויביך, והוא כדאיתא בזוה"ק ובבספה"ק שמרומו זהה על המלחמה הנצחית שיש ליהודי עם אויבו בנפש הזה היזה"ר. ובחוודש זה של ימי התשובה על יהודי לדעת כל מציאותו עלי אדמתה היא למלחמה על אויביך, ועל זה נאמר כי תצא, מדובר על ירידת האדם לעוזה", שהוא מפריד אלף, כי כל דבר גשמי אף המותר אם איןנו עושרו לשם מצווה והר' בכל אשר שנא **ו' הענין** של מושמות אל מקום גמוך עולם התלאות והתאות, ואמרה תורה כי יהודי להשי"ת, המתרת למלחמה על אויביך, שצורך מיד לפתח במלחמות שלמענה ירד לעוזה", בכדי להשיג יעוזו ותפקודו בעולמו. כל ירידתו של יהודי לעוזה"ז היא בכדי למלא שליחות עילונה שהטיל עליו היזה"ר, שככל הבריאה וכל צורי קדם בראש היזה"ר לצורך שליחות עילונה, ובמיוחד יהודי אשר יעדו הוא לעברך בברית ה' אלקיך ובאלתו ירד לעולם עם שליחות עילונה, למלחמה **ז' על אויביך, וזה כל תכלית חייו עלי אדמתו. וכאמור מן אדמור ר' בבא זי"ע עה"פ** (בראשית מה) ועתה לא אתם שלחמתם אותה הנה כי האלקים, שירודי ציריך לומר לכל עניין לעוזה"ז תאותיו ותשוקותיו, לא אתם שלחמתם אותה הנה, לא למענכם ירידתי לעוזה"ז, כי האלקים, כל ר' ירידתי לעוזה"ז היא לענן אלקתו ית. ובמש"כ הרה"ק בעל נועם אלימלך בעצלט קטן, שהאדם לא נברא בעולם רק לשבר את הטבע. ומהס' ק מסלונים זי"ע אמר שום היהודי לא עשה כן מאמונה להכיעס את היזה"ר אינו נהש בליים בחים, **ו' שהרוי לא פעל מזומה ביום זהה, והינו לפि שליחות ר' ירידתו לעולם היא לצורך שליחות עילונה של המלחמה על אויביך, ואם לא עשה כלום בונגעו למלחמת היזר הרי לא פעל מזומה ביום זה.**

ועל זה נאמר על אויביך, פ' האויב המוחוד שלך, כמו שאמרו ר' בזוה"ק זי"ע כי לכל אוט יש תפקייד מיוחד שציריך למלאו, ולשם כך בא לעולם. והאות לדעת מהו תפקייד המוחוד הוא כשרואה הדבר כי מתגבר עליו היזה"ר ביותר בכחות על טבעים, הרוי שהוא אויבו המוחוד והו הנקודה שתפקידי לתקנה. וכגンドזה צריכה להיות מכובנת בעירק היזה"ר, וכאמור הרה"ק מקאליסק זי"ע שגמ' המלחמה, והוא יוציא צריכת לדעת לקולע, היודעים איך לירות במלחמה צריכים לדעת לקולע, שישנם הירומים הנה והנה ואינם קולעים למטרה ומובוכים כדוריהם לשוא. על האדם לרוכז כל כחותיו בנקודה בה מתגבר עליו היזה"ר ביותר, וכאמור רבוה"ק שיתכן שהוא יטוק כל ימי בתרה

אויבו המיחוד נקודת הרע שבקורבו. וכמ"כ מרים
בכי תצא למלחהה, שהירושי צריך להתגיים לזכא
ה' ולהתתרס לגמרי למלחהה, שעיקר תפיקדו של
ה' היהודי לקידוח השנה החדש והא לשנות מציאותו
וטבעיוו, שישנם באלו שקדום הימים הנוראים
יעשווים תשובה על חטאיהם פרטיטים אלו או אחרים
אך אינם מנוגדים את מציאותם, ועיקר העוברה
זה מהלחתה היא לשנות את כל מציאותו וטבעיוו,
שלזה צריך מס' ג' בחות על טבעיהם, רוק או נתנו
ה' אלקיך בידך, כי להציג נצונות וcobוש האובי
שיד רך ע"י מס' ג'.

וע"כ קוראים פרשיות אלו תמייד בחודש אלול, שהוא קודם התמחדות שנה חדשה. היהות וככל שנה היא ייחודה בפניה עצמה, שהיא התמחדות הביריאת, וכל אדם יש את תפקידו המינוח מה שציריך לתקן בהתחדשות הביריאה של שנה זו. וזה מירומו בפרק זה, כי תצא למלחמה על אויביך, כי תצא, הינו בזאת מהשנה שעברה לקראות השנה החדשה, למלחמה על אויביך, שציריך לפתחו במלחמה על

ודבר אל העם ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבין
היום למלחמה על אויביכם אל יירך לבככם אל תיראו
ואל תחפו ואל תעריצו מפניים כי ה' אל כליכם ההולך
עמכם ללחם לכם עט אורייביכם להשיע אתכם.
אמונה זו שוודאי ינצח היה היסוד הראשוני, שرك
בכחיה שיק לנצח במלחמה. וע"כ איש היורא ורץ
והלבב, שכן לו האמונה והזאת, יילך ויישוב לבתו.
אמנם אם תצא למלחמה מותך האמונה בנצחון, אידי
ונתנו ה' אליך בירך.

۲۰۱۷-۰۳-۱۸ فریاد نامن

.ב

וְהנה במאה"ב תמהה את זכר מלך מתחם
השמיים עמדו המפרשים על אומרו מתחם השמיים
שמיותר לכואורה. ויל' בזוה ע"פ מד"א במדרש (כ"ר
פ"ח) על הנאמר בזוסק בעת הנסין ינס ויצא
החוזה, קפץ בזוכות אבות, כד"א באברם וויצא
אותו החוזה. ובירארנו בזוה ע"פ מה שדרשו ח"ל
על יוויצא אותו החוזה שהעללה אותו מעלה מכיפת
הרקיע, כי מתחם לכיפת השמיים הינו בתוך
הטבעיות לא היה יכול אברם להוליד בניהם, רך
הטבעיות, היה אפשר שיירדו לו בנם. ועוד"ז היה
בעת הנסין אצל יוסף, כדאיתא שהחיז"ר של כל
העולם נחלבש או בייסוף ובאופן טבעי לא היהת
שם דרך שיויכל לעמוד בנסין, רך ע"י ינס ויצא
החוזה שקפץ בזוכות אבות ונעלה מעלה כיפת
השמיים למעלה מעונה", שנתרומות מעלה הטבעיות,
הצילהו להתגבר על הנסין. ובזוה יש לפושט אומרו
תמהה את זכר מלך מתחם השמיים, עמלך הוא
כח הקלייפה והסת"א שורש הרע של העולם, ומלחמת
ע"מ מלך מורה על מלחתה היצר. ועוד"ז אמר בהגinit ה'
אלקין לך מכל אובייך תמהה את זכר מלך מתחם
השמיים, שככל כוחו של עמלך הוא רך מתחם השמיים,
אבל מעלה כיפת השמיים אין לקיליפת עמלך שום
שליטה, כאשר יהודי מתրומות וויצא מעלה הטבעיות
בבחיי קפץ בזוכות אבות אין ל'חיז"ר שום שליטה
עליו, שהוא כחה של מסירות נפש, שאם יהודי הולך
במסירות נפש ולא יוכל לו שום כח שביעולם.

ואכماור הتورה הק' אמרת שהתנאי לנוננו ה'
אלקין בירך הוא כי יצא למלחמה, שתקדים אתה
ויצא למלחמה על היזכה"ר קודם שהוא בא אלך,
והוא בכלל מאמרם ז"ל (ברכות ה). לעולם ירגז
אדם יציר טוב על יציר הרע. כי בשעה שהיזכה"ר
כבר התקיף את האדם נאבד ממנו ישוב הדעת
ווננסנה בו רוח שנות, ואין לו כח להшиб מלחמה
שערה. ויל האיך ירגז אדם ז"ט על יציה"ר, ובמה
יצא הוא תחילה למלחמה על אויביך, ע"פ דברי
ו, רשי"ג הנז' שבמלחמות הרשות הכתוב בדבר, ומרומו
על מלחמת הצד בענייני רשות והיתר. וכן נשל הנאה
גופמת פירוד בדיקות של יהודי להיש"ת.
תכלית כל הבריאה היא שישודי היהיה דבוק בה/
והנהנה של היהיר עשויה פירוד בינו להיש"ת. ומה ט'
תופס עניין קוזשים תהיו מקום גודל בייתור בתהו"ק,
וכן בדבר ה' קודם קבלת התורה נאמר ואת תהי
לי מלכנת כהנים וגוי קדוש, כי זה הייעוד של היהודי
להיות גוי קדוש, שאו הוא יותר חזק מהיזכה"ר. וזה
פי' לעולם ירגז אדם יצ"ט על יציה"ר, היינו בענייני
ו, היהיר, קודם שבא היזכה"ר לפתוון לאיסטר, שענני
היהיר עדין אין בתהום היזכה"ר, שאין בהם איסטר
אלא שגורמים פירוד בין היהודי להיש"ת. ועוד ג' נאמר
כי יצא למלחמה, שתפתח אתה במלחמה בענייני
רשות והיתר, ואונוננו ה' אלקין בירך, כי ע"י
הוא נהיה דבוק בהיש"ת ואין היזכה"ר שליטון עליו.
וهو העצה היחיד גנד היזכה"ר, שהיהודים יהיה דבוק

ועוד י"ל בזה, כמהוז'ל (קידושין ל:) ברأتي
יצר הרע ברואתי לו תורה תבלין. לייחודי יש עזה
בגגד היזה"ר והיא תורה תבלין, שכח והتورה הוא
בגגד הקדושה שלל ידו נגה יהודי דבק בדעותיה
ואנו אין ליזה"ר שום שליטה עליו. וע"ז נאמר כי
תצא למלחמה, שם הוא יוצא למלחמה וכלי יונן
ביז'ו או נתנו'ו הא' אלקיך בידך, אך כאשר היזה"ר
מתקיינו והוא בידים ריקות איך יעמוד כנגן. וכך
במלחמה עמלק שאחוויל בעכ' ובוआ עמלק וילחם עם
ישראל ברפדיים, שראו' ידיהם מן התורה, והיינו
שלא היה להם כל נשק כנגדם עמלק
למלחמה, וע"כ נשארה המלחמה לה, בעמלק מדור
דור, שבימי משה לא ניצחו אותו נצחון גמור, שהיה
בג רק ויחולש יהושע את עמלק ואთ עמו לפני חורב,
שרק החוליש אותו אבל לא השמידם למגרי, ורק
בהתנית ה' אלקיך לך מכל אויביך מסביב וגוי ימחו
אותו למגרי, והכל מפני שלא קיימו ישראל כי תצא
למלחמה על אויביך בבחוי"י יגבי יצ'ט על יצ'ה"ר,
אלוא ובו עמלק עלייהם וילחם עם ישראל ברפדיים
בשלא היז'ו בידם כל' מלחה.

3

כט' תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך

ט' דצמ' קיון ערך איזה ואיזה

ונורם, שהתחלה היא מעין רואה הקשורה למתח, ואחוזל (שבת יא). כל מיחוש ולא מיתוש ראש, ע"כ בראשונה יש לתקן את ענייני הראש.

זה יסוד התשובה, כי תבנה בית חדש, לבנות את עצמו מחדש מהמסד ועד הטפחות, והתחלה היא ועשית מעקה לגג במדת היראה. כמו שמצוינו בקבלת התורה שהתחלה הייתה במדת היראה, כמד"כ ויחרד כל העם אשר במחנה, ואחוזל (ברוכות כב). שהتورה ניתנה באימה וביראה ברחת ובזעם.

וуд ייל' דכם שבאים יש ראש קר בשנה יש ראש השנה שהוא חי' ראש של השנה כול', וע"ז מרומו בכיניה תבנה בית חדש, כאשר יהודו רוצה לבנות את עצמו בהח' בית חדש בראש השנה, הדרך היא ועשית מעקה לגג, שייאחו במדת היראה בימים אלו ימי ר"ה, כדאיתא בספה"ק שהעבודה של היהודי בימים הנוראים צריכה להיות במדת היראה, כיון שלמעלה הם ימי דין ע"כ גם למטה צריכה העבודה להיות במדת היראה. ובפשטות הטעם הוא מפני שرك ע"י מدت היראה תקיים התשובה, שיסוד התשובה ע' הוא מקט היראה.

והנה ממן הק' מקובריין זי"ע אמר, כי כל ענייני התשובה והתקיונים זמנם בחידש אלול, אך בראש השנה העבעודה היא לאמלוכי קוב"ה על כל אחר ואבר דיליה, והינו שבחדש אלול הוא הומן להתקون לבניין הבית חדש, ואו הומן לעורר יראת שמים בכל העניינים. ומה"ט תוקעים בשופר בחודש אלול, כי השופר מעורר יראת, כמאה"כ (עמום ג) אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדי, ועובדות הימים האלו היא במדת היראה. ואחוזל (נדזה ט). חרדה מסליקת הרמים, הינו שהיראה מסליקת את הדם הטמא אשר באדם. וזה ראיית התקין של כי תבנה בית חדש, כמד"א בזוה"ק פקדא קדמאות דאייראת ה' דכתיב ראשית חכמה יראת ה'.

כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנופל ממנה. בפשט הפסוק מקשם מדוע נאמרה מצות מעקה דזקא בבית חרש. וכן צ"ב מדוע נאמרה מצות מעקה דזקא לגגך, הרי הוא הדין לבור ולכל דבר שהזיקן מצוי.

ויל' ע"ד העבודה, ע"פ מאמר ממן אדרמור' בב"א ז"ע עה"פ יעוזב רשות דרכו, היינו שלא די שיעשה תשובה על פרט זה או אחר, אלא יזונן לגמרית את הדרך שホールך בה עד כה ויקח עצמו לדרך חדשה. והו פ"י כי תבנה בית חדש, כאשר יהודו רואה שכלי מהוות מופרכת, ומה יויעל לו אם יעשה תשובה על פרט זה או אחר, וחפץ הוא לבנות בית חדש, לבנות את כל מהוות מחדש. עצמו, ועשית מעקה לגג, מרמו למדת היראה כדאיתא בספה"ק דמעקה עה"כ בגימ' ירא"ה, וכן עניין מעקה הוא גדרים וסיגים, שזו העצה לכיניה תבנה בית חדש. וכMESS'כ הרה"ק בעל פרי הארץ שאי אפשר לאדם לשולט על אותן רקי ע"י מדות היראה.

ועניין ועשית מעקה לגגך, גג מרמו על ראש האדם כמד"א בספה"ק תולדות יעקב יוסף, ראשית העבודה כאשר תבנה בית חדש היא ועשית מעקה לגגך, לתקן את הראש. וכదאיתא שיש בראש ז' שעורי דגולגלתא, ב' עניינים ב' אוניות ב' נקבני החוטם והפה. ובשעריהם אלו יעשה גדרים וסיגים במדת היראה, ככל אלו הם עניינים שאינם במעשה ואיש אין יודע מזה רק הבורא ית"ש הידוע כל מעשי בני אדם וכל מוחשבותם. והתפקיד הראשון הוא ועשית מעקה לגגך, תיקוני שעורי הראש, מפני שכלי ענייני האדם ופעולותיו תלויים בשערוי דגולגלתא. כמאחוז'ל העין רואה והלב חומד וכלי המעשה